

Men ak! da de unge Menneskers Følgesvend fra Agersø et Øjeblik efter drejede sig om for at se efter dem, da var de forsvundet, og — et Par Aalestangere, der gik paa Isen et Stykke nord oppe, raabte til ham: „Dem er der aldrig mere nogen, der faar at se; de gik i en Vindvaage, og Strømmen førte dem ind under Isen med det samme“.

De unge Mennesker var veget af fra den anviste „Vej“ over Isen for at skyde Genvej hjem.

Og Dagen efter kørte Øboerne over Isen fra Batteriet paa Stignæssiden til Agersø Bro med hele Læs Kul!

Lidt om et Sygehusophold i gamle Dage.

Naar man ser, hvad der i vore Dage bliver gjort for syge Mennesker, og ser de Hospitaler, der staaer til Raadighed og stadig bygges, da virker det overvældende at høre, hvad den fuldt troværdige Mand, pens. Statsbaneformand Sørensen, Slagelse, født i *Ringsted* 1858, opvokset i *Kværkeby*, har at fortælle om en Kur, han gennemgik i 1870erne paa *den gamle Sygestue i Ringsted*, medens han tjente som fattig Karl paa en større Gaard i *Kværkeby*.

— En Dag fik en Rem paa Tærskæværket fat i mit højre Trøjærme og trak Armen rundt med Remskiven.

Da de fik standset Maskinen, kunde de nok se, at den ikke var helt gunstig med mig, og sendte Vogn til *Ringsted* efter Doktoren. Da han kom, sagde han: „Ja, Armen er brækket to Steder, baade i Over- og Underarm. Vi maa hellere faa Knægten paa Sygestuen“. Og jeg kom paa Vognen til Byen sammen

med Doktoren. Han sad rart i sin behagelige *Doktorstol*, der hang i Remme, medens jeg — hvor gjorde det ondt i min Arm — sad og hoppede paa det haarde Sædebrædt.

Da jeg kom til Sygestuen, blev jeg klædt af og lagt i Seng, men fik Lov at beholde min Skjorte paa samt en blaa, linned Trøje, som jeg havde uden paa Skjorten.

Om Underarmen blev der lagt en Skinne, og Overarmen blev snøret med et Bind, hvorefter Armen med bøjet Albueled blev lagt op paa en Briks ved Siden af Sengen. I den Stilling skulde jeg saa ligge i de Uger, det vilde vare, til Armen var groet sammen.

Om Middagen fik vi hver Dag lidt varm Middagsmad. Vore øvrige Maaltider bestod af et Par Rundtennommer Rugbrød med skrabet Fedt og lidt Ost hist og her.

At vi ikke levede saa fedt, det kunde endda være. Det værste var det snavsede Tøj, jeg maatte blive ved at ligge i. Da der var gaaet en 14 Dages Tid, kunde jeg næsten ikke opnære mig mere for Kløe; jeg havde faaet Lus. Jeg kunde med den raske Haand fange lige saa mange Lus, det skulde være; der blev alligevel længer jo flere.

Min blaa Trøje, jeg havde uden paa Skjorten, havde de klippet Ærmet af den daarlige Arm ved Skulderen; det var da ogsaa blevet omtrent helt ødelagt i Forvejen i Tærskemaskinens Rem. Men saa var der paa Sygestuen een Patient til foruden mig; ham fik jeg til at skære den blaa Trøje helt af mig, og det var utroligt, hvor det lettede at faa den stramme Trøje af. Skjorten var anderledes vid, saa jeg meget bedre kunde komme til at klø mig.

Undertiden kom Doktoren paa Sygestuen; men han nøjedes med at skæve til mig og sagde blot: „Naa, det gaar nok godt med den unge Mand“, hvorpaa han gik hen ved Vinduet og saa paa Potteblomster sammen med Bestyrerinden. Vinterdage var det, og der stod altid en hel Kasse Tørv ved Siden af Kakkelovnen; men den var der laaset for; ellers kunde den Patient, der gik oppe, nok somme Tider have tændt lidt op.

Ugerne i Sengen fik imidlertid ogsaa en Ende for mig; og jeg kom igen ud i min Plads; men det kneb mig til at begynde med at faa Bevægelse i den daarlige Arm. Den Gang var der ikke noget, der hed Massage. Det fik jeg kun ved at bruge Armen til Arbejde.

Engang var jeg ude at flytte en Plag og fik da Tøjret viklet om den syge Arm; jeg troede, at Plagen havde rykket Armen fra Kroppen, saa ondt gjorde det; men bag efter var jeg glad for det; for Senerne var blevet strakt ud, saa jeg kunde rette Armen mere, end jeg ellers havde kunnet.

En anden skrap „Massage“ var det, da jeg kom ud at pløje en Mark, hvor der var en Masse Sten. Sikken et Nyk det gav i Armen hver Gang, Ploven ramte en Sten, men efterhaanden blev den da bedre og bedre. Lidt kroget er Armen den Dag i Dag, og de to Underarmsben er groet sammen, saa jeg ikke kan dreje min højre Haand rundt, ikke vende højre Haandflade opad som andre Mennesker.
